

ROTARY CLUB V SPOJENEJ ŠKOLE

„Ak si budeš pamätať všetky svoje dobré skutky, bude ti to prekážať vykonávať ďalšie.“ (Lev Nikolajevič Tolstoj). Tento veľikán ruskej literatúry, o ktorého zdravie sa staral slovenský lekár Dušan Makovický, vedel zaodiť veľkolepé myšlienky do úžasných šiat. Preto ho múdri ľudia tak radi citujú, jeho tvorba a výroky sa pre mnohých stávajú životným krédom, návodom na zmysluplný život. Na „páchaní“ dobrých skutkov je založené aj jestvovanie Rotary klubu v Nitre.

V pondelok večer, po víťaznom ťažení našich hokejistov nad Nemcami, okná klubovne Spojenej školy na Čermáni v Nitre akosi tuhšie žiarili. Ku podivu nespôsobilo to oné víťazstvo, hoci symbolika s 8. májom sa nevdojak predsa len natíska. Za oblokmi vysvietenej klubovne sa konalo výjazdové zasadnutie nitrianskeho Rotary klubu. Naši klubisti nesedeli sami. Spolu s nimi bolo prítomné aj rozšírené vedenie Spojenej školy, ktorá pripravuje do života hendikepované deti. Nie je to prvé stretnutie. Rotary club je škole dlhodobým partnerom, ktorý tejto bohumilej inštitúcii nezištne pomáha. Nie že by si to klubisti nepamätali, ako káže Tolstoj, ale oni sa jednoducho pozerajú dopredu a hlavne, aby ich pomoc mala zmysel.

Čo bolo vlastne na pretrase? Náučný chodník! Akcia, ktorej realizácia si vyžaduje predovšetkým značné materiálové náklady. Ide totiž o vybudovanie akejsi „mičurinskej“ záhrady v areáli školy. Nech mi je, prosím, odpustené, ale vhodnejší výraz sa mi momentálne nevybavil. Ide totiž o pestovanie rôznych ušľachtilých kultúr, ovocia, zeleniny, kde si deti s mentálnou zaostalosťou budú cibriť svoje pestovateľské schopnosti, a tak nadobúdať možnú príčinnivosť byť nejako užitočným.

Skvelá myšlienka, ktorá skrsla v hlavách vedenia, klubisti si ju zasa osvojili natoľko, že si vzali na bedrá to ostatné – projekty, financie, odborný dozor. Povedzte, nie je to dobrý skutok? Odpoveď sa sama natíska. O tom teda bolo to výjazdové zasadnutie Rotary klubu.

Všetko som to videl a počul na vlastné oči a uši. Ved' preto si ma tam zavolali. Keď som uvidel odhodlanie na obidvoch stranách, ani na okamih som nezaváhal, že sa dielo podarí. Tie deti, čo sem chodia do školy, poznám veľmi dobre. Práca s nimi sa vôbec nedá zrovnávať s normálnou školou. Napriek tomu sa títo špecialisti s úžasnou vervou púšťajú do takéhoto projektu. Kiež by sa im to rýchlo a k vlastnej spokojnosti podarilo. Ozaj, až aj ja zastanem pred nebeskou bránou a sv. Peter sa na opýta, čo mám na rováši, odpoviem prosto, že som písal o „mičurinskom“ poličku.. Hádam sa len neobjaví Tolstoj a jednu mi nestruhne. Čo vy na to?

-ok-